

мысляше, че ще може лесно да распространи прѣдѣлы-ты на държавѣ-тѣ си въ Имперіѣ-тѣ при царуваніе-то на еднѣ женѣ, която лесно може да ся уплаши. И тъй той ся приготви за бой и извѣсти и намѣреніе-то си, а Императрица-та му отговори съ тия думы: »азъ съмъ готова за бой, нѣ мысли добръ, че ако ми надвѣнешъ, съ това малкѣ славѣ щешъ придобънешъ: защото си надвѣлъ на женѣ; а ако ли пакъ азъ ти надвѣнѣ, тогасъ за тебъ ще бѣде голѣмъ срамъ«. Както и да е работа-та недостигнала до бой, нѣ станѣло сговоръ помежду, та ся подтвърди миръ и отъ двѣ тѣ страны.

Между условія-та отъ тоя миренъ договоръ най-главны сѣ былы слѣдующы-ты: 1) Да ся върнѣтъ нѣкои плѣнници и отъ двѣ-тѣхъ страны: Борисъ искаше отъ Θεодорѣ сестрѣ си, която была заробена и отведена въ Цариградъ прѣди 38 години, въ врѣмя-то на Лва Армянина; а той отъ своѣхъ странѣ да ѣ върне знаменитаго монаха Θεодора Куфаря, който пакъ отъ Българы-ты былъ заробенъ и отведенъ въ Прѣславъ; и 2) Императрица-та да остави на Българіѣ еднѣ странѣ, която была область на Загорѣ. Слѣдъ подновяваніе-то мира съ Византійцы-ты, Борисъ влѣзе въ сношеніе съ Лудовика, Нѣмекыя Императоръ, а между това все гледаше отъ еднѣ странѣ да притѣснява и да подчинява Славенскы-ты племена въ Тракіѣ и Македоніѣ, които ся управлявахъ отъ свои си князове. Около 853 г. Борисъ ся съедини съ Савескы-ты Славяны, та проводи войскѣ въ Паноніѣ, дѣто Нѣмекы-ти пълководци ѣ избихъ.